

Rapport från ett regeringsuppdrag att föreslå åtgärder för att minimera hälso- och miljörisker från additiv i PVC. Beskrivning av stabilisatorer (bly, tennorganiska, barium-zink och kalcium-zink). Som mjukningsmedel använda ftalater. Färgpigment kan i vissa fall innehålla bly.

Ur innehållet,

Spridning i samhället, alternativa additiv och material

Spridning till miljön

Hälso- och miljöfara

Exponering för PVC-additiv; hälso och miljörisk

Märkning

Ca 1-3 % bly används som stabilisatorer i olika produkter (tab 2.3)

05-1,5 vikts-% barium-zink eller kalcium-zink används i golv- och väggmattor.

PVC i kabel stabiliseras huvudsakligen med blyulfat, ca 1-3 vikt-%.

I rör kan 0,75% vara blystabilisatorer (sid 49)

För att hindra kabelbränder tillsätts i vissa fall olika flamskyddsmedel. Antimontrioxid, 055-2 %. Aluminiumhydrat 20-30%. C13-C17 mindre än 10%. (sid 45).

Polyolefinbaserade material te x polyeten och polypropen kan vara alternativ till PVC-kabel. Polyolefiner är inte självsläckande vilket krävs för vissa applikationer med krav på brandskydd. Tabell 3.5 anger olika användningsområdens krav på brandskydd och procentuell fördelning av kabelanvändning.

Metaller kan spridas från upplag via lakvatten, damning och okontrollerade bränder. Vid förbränning av plast frigörs metallerna från plastmatrisen och deras rörlighet ökar. Emissionerna av metaller till luft från avfallsförbränning är dock mycket små. Den absoluta merparten finns i slagg och stoft från rökgasreningen.